

การศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องคำบุพบทในประโยค โดยจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช

A Study of Grade 5 Students' Learning Outcomes on Prepositions in Sentences Using Active Learning Activities and Coaching Technique

นฤมล วัลย์ศรี¹ ศรีสมร พุ่มสะอาด²

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต¹

อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต²

Narumon Wansri¹, Srisamorn Pumsa-ard²

Master of Education Program, Rangsit University¹

Lecturer in Master of Education Program, Rangsit University²

E-mail: Narumon.w60@rsu.ac.th¹, srisamorn.p@rsu.ac.th²

Received: April 23, 2020; Revised: May 19, 2020; Accepted: June 6, 2020

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องคำบุพบทในประโยค โดยจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช เปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับคะแนนของโรงเรียนเท่ากับหรือสูงกว่า ร้อยละ 70 2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเป็นรายบุคคลและทั้งชั้น และ 3) ศึกษาความสุขในการเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 34 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ 1 ฉบับ 3) แบบวัดความสุขในการเรียนของนักเรียนและประเด็นสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียน ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าสถิติ ที่ โดย Dependent T-test

ผลการวิจัยแสดงว่า 1) นักเรียนทุกคนมีผลการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนของโรงเรียนร้อยละ 70 2) ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมระหว่างเรียน

คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้ คำบุพบทในประโยค กิจกรรมเชิงรุก เทคนิคการโค้ช

ABSTRACT

The objectives were: 1) to investigate grade 5 students' learning outcomes in a lesson on prepositions through active learning activities and coaching in comparison with the 70 percent of school's score, 2) to compare their learning outcomes before and after treatment 3) to explore students' happiness and opinions towards active learning activities and coaching. The samples were a class of 34 students studying grade 5 in the second semester of the academic year 2019 at a school in Bang Khun Thian District under the Bangkok Metropolitan Administration, obtained by cluster random sampling. The research instruments validated for

quality by experts included 4 lesson plans on prepositions, a learning outcome assessment test and a set of questionnaires for students. The experiment took 4 weeks. Descriptive statistics and dependent sample t-test were used to analyze the data.

The findings revealed that the whole class scored higher on the post-test than on the pretest. All students' posttest scores were higher than 70 percent of the school's score. The whole class's mean score of posttest score was significantly higher than its pretest mean score at a significance level of .01. Students were found enjoy learning through active learning activities and coaching at a highest level.

KEYWORDS: Learning outcome, Preposition in sentence, Active learning activities, Coaching technique

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทย เป็นวัฒนธรรมประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความเป็นเอกภาพของคนในชาติ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเล่าเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การถ่ายทอดความรู้ ความคิด คนไทยจึงควรใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เพื่อติดต่อสื่อสารกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทยและช่วยสืบทอดมรดกทางภาษาซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติ (ศุภชัย พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2532: น. 76) ภาษายังมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อมนุษย์ ที่ช่วยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข มีมิตรไมตรีต่อกัน การใช้ถ้อยคำในภาษาจึงมีพลังต่อการสื่อสาร การใช้ภาษาที่ดิ่งมก่อก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน (ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2551 น. 69-70) คนไทยจึงควรเห็นคุณค่าของภาษาไทย ระมัดระวังในการใช้ถ้อยคำ ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียนตามระเบียบของภาษา ใช้ให้ตรงความหมายที่ต้องการ เลือกใช้ให้ถูกต้องตามหน้าที่ของคำ และใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลตามกาลเทศะ ตามหลักการใช้ภาษาไทย เพื่อจะได้รับการและอนุรักษ์ภาษาไทย และตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยอยู่เสมอ

ปัจจุบันคนไทยจำนวนไม่น้อยให้ความสำคัญในการใช้ภาษาไทยน้อยลง ใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง เมื่อมีการปรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1) การอ่าน สาระที่ 2) การเขียน สาระที่ 3) การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4) หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5) วรรณคดีและวรรณกรรม โดยสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนยังขาดทักษะในการใช้คำบุพบททำให้การเขียนเรียบเรียงเรื่องราวได้ไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนมักสับสน ใช้คำผิด ใช้คำเกินความจำเป็น ใช้คำผิดตำแหน่ง ทำให้ความหมายไม่ตรงตามที่ต้องการสื่อ หรือความหมายกำกวมไม่ชัดเจน จึงประเมินได้ว่า การจัดการเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษาหาสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำ จากผลการศึกษาเอกสาร (มันชนา

กัตฟีก, พิสมาย หาญสมบัติ, นิตยา สุวรรณศรี, 2554) นักวิชาการได้สรุปตรงกันว่า สาเหตุที่ผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทยไม่ถึงมาตรฐานก็เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนภาษาไทยและไม่ให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการใช้ภาษา ผู้เรียนเบื่อหน่ายจากการฟังครูบรรยายและต้องท่องจำ จึงไม่สนใจเรียนวิชาภาษาไทย อีกทั้งวิชาหลักภาษาไทยมีเนื้อหามากและยากสำหรับผู้เรียนที่ไม่ชอบวิชานี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการแก้ปัญหา ครูยังคงเน้นการถ่ายทอดความรู้และเนื้อหาวิชา ครูยังยึดติดในวิธีการสอนแบบเดิม ๆ คือการยัดครูเป็นศูนย์กลาง จึงควรมีการแก้ปัญหาส่งเสริมสนับสนุน หาเวลาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเพิ่มประสบการณ์การใช้ภาษาไทยให้มากขึ้น

ด้วยสาเหตุข้างต้น ครูจึงต้องปฏิรูปกระบวนการจัดกิจกรรมและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องปฏิรูปกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะ ให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ในการพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมของครูเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขและสนุก ครูต้องปรับวิธีการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการเรียนรู้ (สมุน อมรวีวัฒน์ , 2541 น. 8) แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข และมีทักษะในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว รวมทั้งได้พัฒนาความคิดจะต้องมีการวางแผนการจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงวุฒิภาวะและความแตกต่างระหว่างบุคคล (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2558 น. 2-3) ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนแต่ละคนไม่อยู่เฉยๆ กระตือรือร้น และคิดค้นหาความรู้และคำตอบอยู่ตลอดเวลา สร้างบรรยากาศให้เป็นห้องเรียนแห่งความสงสัย อยากเรียนอยากรู้ อยากหาคำตอบ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2559 น. 3)

การจัดกิจกรรมเชิงรุกเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0 ดังที่ดิเรก พรสีมา (2559 น.8) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนในยุคไทยแลนด์ 4.0 ว่าต้องทำให้ผู้เรียนแต่ละคนไม่อยู่เฉยๆ คิดค้นหาความรู้และคำตอบอยู่เสมอและเน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี การจัดกิจกรรมเชิงรุกเน้นกิจกรรมควบคู่กับการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนแต่ละคนแสดงความถนัด ความสนใจ ปรับพฤติกรรมของนักเรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะการทำงานเป็นทีม ระดมสมอง ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย เล่นเกมเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ขณะทำกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น ดังที่ สถาพร พงษ์พิบูล (2558) กล่าวว่า การเรียนปนเล่นเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นวิธีการมากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีครูผู้สอนเป็นโค้ชผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น

ดังนั้นการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช คือการที่ครูผู้สอนทำหน้าที่ช่วยเหลือชวนคิด สร้างบรรยากาศทางบวก เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ลงมือทำอันมาจากความคิด ความถนัดความสามารถของตนเอง โดยจะต้องออกแบบกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติ มีครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นโค้ช ของผู้เรียนโดยใช้วิธีการสร้างกระบวนการทางความคิดโดยมี 5 ขั้นตอนได้แก่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสร้างคำถาม ขั้นลงมือปฏิบัติ ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และขั้นสรุปองค์ความรู้ร่วมกัน

โดยสรุป การจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช จะเน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยการใช้วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาออกแบบกิจกรรม กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์

ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน เป็นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคต และเป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

จากการที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทดลองเพื่อศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทในประโยค ในช่วงกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ โดยจะเน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนที่เหมาะสม เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น โดยจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ชให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่บรรลุจุดประสงค์ในการสอนตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด เพื่อหาวิธีการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน ให้สามารถเข้าใจคำบุพบทในประโยคตามหลักการใช้ภาษาไทยเพื่อการใช้ทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องคำบุพบทในประโยค หลังการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช เปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 70 ของโรงเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นรายบุคคลและทั้งชั้น เรื่องคำบุพบทในประโยค ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช
3. เพื่อศึกษาความสุขและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนจากการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช

สมมติฐาน

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทในประโยค หลังการจัด

กิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช เท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนร้อยละ 70 ของโรงเรียน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทในประโยคโดยจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสุขและมีความคิดเห็นในระดับดีมากต่อการเรียนจากการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ครูมีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช
2. ครูสามารถนำแนวทางการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ชไปใช้กับสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในวิชาภาษาไทย
3. มีข้อมูลและแนวทางยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นอื่นๆ ในระดับประถมศึกษาเช่นเดียวกัน
4. นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้คำบุพบทจากกิจกรรมที่บูรณาการกับเนื้อหาวิชา และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยใช้แผนการวิจัยแบบการทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Research) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, น. 156) แบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน (The One Group Pretest – Posttest Design) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งของสำนักงานเขตบางขุน

เทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ห้อง มีนักเรียนรวม 123 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 34 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ใช้การจับสลากในการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทในประโยคชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช มีตัวอย่างสื่อทั้งหมด 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) เรื่องคำบุพบทบอกเวลา 2) เรื่องคำบุพบทบอกตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่ 3) คำบุพบทบอกความเป็นเจ้าของ 4) คำบุพบทบอกความเกี่ยวข้อง ใช้เวลาทดลองรวมทั้งสิ้น 10 คาบเรียน

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อน/หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

3. แบบวัดความสุขในการเรียนของนักเรียน จำนวน 14 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และระดับผลการเรียน

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความสุขในการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช มี 12 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rating Scales) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.121)

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทในประโยค ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช

	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
คะแนนก่อนเรียน	30	13.00	6.79	20.233	.000
คะแนนหลังเรียน	30	22.35	6.24		

** P < .01

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดให้ตอบคำถามเกี่ยวกับความสุขในการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช มี 2 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการทางสถิติที่ใช้สำหรับการวิจัย ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน (Descriptive Statistics) ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำข้อมูลส่วนบุคคลมาจัดเรียง แล้วดำเนินการวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่าที่ dependent t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องคำบุพบทในประโยคหลังจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช พบว่า นักเรียนร้อยละ 50 ได้คะแนนอยู่ในระดับดีเยี่ยม ร้อยละ 15 อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 35 อยู่ในระดับดี

2. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนเรื่องคำบุพบทในประโยค ด้วยการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช พบว่าโดยรวมคะแนนนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 1

จากตารางที่ 1 ผลการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งชั้นเรื่องคำบุพบทในประโยคโดยจัดกิจกรรมเชิง รุกร่วมกับเทคนิคการโค้ชหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงยอมรับสมมติฐานของการวิจัย

3. นักเรียนมีความสุขในการเรียนเรื่องคำ บุพบทในประโยค จากการจัดกิจกรรมเชิงรุก ร่วมกับเทคนิคการโค้ช ความสุขอยู่ในระดับมาก

ที่สุดทุกเรื่อง รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=5.00$) คือเรื่องนักเรียนไม่พบปัญหาระหว่างเรียน และ นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการเรียน ส่วน รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.44$) คือ นักเรียน ต้องการเรียนเกี่ยวกับคำบุพบทในหน้าที่ของคำใน ประโยคตามหลักการใช้ภาษาไทย ดังแสดงผลใน ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสุขในการเรียนจากการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับ เทคนิคการโค้ช

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความสุข
1. นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนเกี่ยวกับคำบุพบทใน หน้าที่ของคำในประโยคตามหลักการใช้ภาษาไทย	4.44	0.50	มากที่สุด
2. นักเรียนได้ร่วมทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ	4.76	0.43	มากที่สุด
3. นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง	4.79	0.41	มากที่สุด
4. นักเรียนได้ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น	4.94	0.24	มากที่สุด
5. นักเรียนไม่พบปัญหาระหว่างทำงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
6. นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
7. กิจกรรมที่ครูจัดเหมาะสมสอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของนักเรียน	4.97	0.17	มากที่สุด
8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูเตรียมสื่อการ เรียนและอุปกรณ์พร้อมทุกครั้ง	4.65	0.49	มากที่สุด
9. ครูใช้สื่อในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง	4.76	0.43	มากที่สุด
10. นักเรียนมีความสุขสบายใจเมื่อทำงานในชั้นเรียนสำเร็จ	4.76	0.43	มากที่สุด
11. นักเรียนได้รับการช่วยเหลือแนะนำจากครูระหว่างการ ทำกิจกรรม	4.65	0.49	มากที่สุด
12. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม	4.88	0.33	มากที่สุด
โดยภาพรวม	4.80	0.33	มากที่สุด

4. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัด กิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช เพื่อพัฒนา ผลการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทในประโยค

จากการที่ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดง ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับ เทคนิคการโค้ช เรื่องคำบุพบทในประโยค พบว่า

นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน เกิดการอยากเรียนรู้ ตลอดเวลา การจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิค การโค้ชสามารถทำให้นักเรียนจดจำเนื้อหาและ เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น นักเรียนชอบที่ได้เรียนรู้ จากประสบการณ์มากกว่าในหนังสือตำรา ทำให้มี

ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและเพื่อนร่วมชั้นระหว่างเรียน นักเรียนมีความสุขจากการทำกิจกรรม

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องคำบุพบทในประโยค โดยจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้หลังเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกคน อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช เป็นการสอนเทคนิคใหม่ด้วยการโค้ชระหว่างครูกับนักเรียนต่อตัว เรื่องคำบุพบทในประโยคทำให้มีทักษะในการนำคำมาใช้เชื่อมเพื่อสื่อความหมายได้ และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำได้ ทำให้นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ครูยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง หลังเรียนนักเรียนจึงมีผลการเรียนรู้เรื่องคำบุพบทสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาร์ต พัฒนผล (2558) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูประถมศึกษาด้านการโค้ชเพื่อการเรียนรู้ พบว่า หลังการใช้รูปแบบการพัฒนาครูประถมศึกษาด้านการโค้ชเพื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนที่เรียนกับครูกลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนาครูประถมศึกษาด้านการโค้ชเพื่อการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิถีวรรณสินธุ์นอก และวิภาวรรณ เต็มวัฒนพงศ์ (2560) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลจากการเข้าร่วมกระบวนการโค้ชแบบใช้สมองเป็นฐาน ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนเทคนิคการโค้ชมีกระบวนการคิดที่เข้าใจตนเอง หาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ในแบบของตนเอง

2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช เรื่องคำบุพบทในประโยคระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนมี

วิธีการเรียนรู้ที่เข้าใจง่ายกว่าเดิม มีความรู้เพิ่มมากขึ้น มีความสุขในการเรียน และครูสอนให้เข้าใจได้มากกว่าเดิม ทำให้รู้สึกอยากเรียนตลอดเวลา ดังนั้น คะแนนผลการเรียนรู้หลังเรียนจึงสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิพงษ์ สุพรรณ (2562, น. 88-89) ซึ่งได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เชิงรุกในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และรายงาน ว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ในการเรียนรู้เชิงรุกมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี (2560, น. 98-99) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้และพบว่า เมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปทดลองใช้ปรับพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้วได้ผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน

3. จากการศึกษาคำถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนจากการจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ช เรื่องคำบุพบทในประโยค พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เพราะนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน สามารถนำเรื่องคำบุพบทที่ครูสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากมีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำและคอยชี้แนะเกี่ยวกับการเรียนเรื่องหน้าที่ของคำบุพบท ทำให้นักเรียนค้นพบขั้นตอนสำคัญในการใช้คำบุพบท นักเรียนจึงมีความสุข จากชุดการเรียนการสอนทุกหน่วยในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kristina M. (2011, p. 201-205) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจำลองสถานการณ์สมมติ: การประเมินเทคนิคการเรียนรู้แบบ Active Learning และการเปรียบเทียบกับบรรยายแบบดั้งเดิมแล้วสรุปไว้ว่า นักเรียนสามารถประยุกต์การเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Robin R. Mellecker

(2013, p. 255) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับ Active Learning: ประสบการณ์การศึกษาที่ได้รับการพัฒนาผ่านการเล่นเกมที่ใช้เทคโนโลยี พบว่า ครูและนักเรียนเห็นคุณค่าของประสบการณ์การศึกษาเมื่อใช้แผนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนในห้องเรียน การค้นพบเหล่านี้เป็นขั้นตอนสำคัญในการปรับปรุงความเข้าใจการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว ทำให้นักเรียนสนุกมากยิ่งขึ้นและเกิดความสุข

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการจัดกิจกรรม ครูผู้สอนควรสอนความหมาย ความสำคัญของคำบุพบทให้นักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมการเรียนรู้
2. การจัดกิจกรรมประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมตามแผนที่ต้องทดลอง นักเรียนอาจใช้เวลาทำกิจกรรมนานกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้นครูผู้สอนอาจยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม
3. ครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็น และเน้นสร้างบรรยากาศแบบการมีส่วนร่วม เมื่อนักเรียนมี

เอกสารอ้างอิง

- ฐิติวรรณ สิ้นจันทน์ และวิภาวรรณ เต็มวัฒนพงษ์. (2560). การศึกษาผลที่นักศึกษาได้รับจากการเข้าร่วมกระบวนการโค้ชแบบใช้สมองเป็นฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง. กรุงเทพฯ: สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์.
- ดิเรก พรสีมา. (2559). การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0. วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(2), 2363-2380.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาสหวิทยศึกษาศาสตร์ชั้นสูงของเสื่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิชิต ฤทธิจรรณ. (2547). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา.
- ไพฑูริย์ สินลารัตน์. (2559). หลักภาษาไทย. นครศรีธรรมราช: สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- มันทนา กัดฟัก, พิสมัย หาญสมบัติ และนิตยา สุวรรณศรี. (2554). การจัดการความรู้และการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21. อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- มารุต พัฒนาผล. (2558). รูปแบบการพัฒนาครูประถมศึกษาด้านการโค้ชเพื่อการรู้คิด. วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 8(2), 593-611.
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ. (2532). ประสิทธิภาพและใช้ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถ. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ปัญหาครูต้องช่วยเหลือแนะนำ เป็นที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรมเชิงรุก ร่วมกับเทคนิคการโค้ชเรื่องคำบุพบทมาบูรณาการร่วมกับกิจกรรมอื่น เช่น กิจกรรมการเล่านิทาน กิจกรรมการเล่นละคร เพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น และใช้คำบุพบทได้ดียิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาผลการใช้วิธีการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมเชิงรุกร่วมกับเทคนิคการโค้ชที่มีต่อตัวแปรอื่น เพื่อช่วยเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เช่น การแข่งขันเขียนบทความ โดยใช้คำบุพบทให้ถูกต้อง เพื่อใช้ต่อยอดการเขียนและการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักเรียน
3. ควรเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมเชิงรุก ร่วมกับเทคนิคการโค้ชระหว่างกลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อศึกษาว่าวิธีการนี้จะเหมาะสมกับเด็กประเภทใดมากที่สุด
4. โรงเรียนควรมีนโยบายส่งเสริมการจัดกิจกรรมเชิงรุก ร่วมกับเทคนิคการโค้ช

- สถาพร พุทธิพิฏกุล. (2558). *การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning*. สระแก้ว: มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.
- สุทธิพงษ์ สุพรหม. (2562). *การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เชิงรุกในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. ศรีสะเกษ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28.
- สุภัทรา ภูษิตร์ตันาวลี. (2560). รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(1), 151-158.
- สุนน อมรวีวัฒน์. (2541). *แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทยให้กับผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช (2551). *สาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2558). *การเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- Miller, Kristina M. (2011). Role play simulations: The assessment of an active learning technique and comparisons with traditional lectures. *Innovative higher education*, 21(3), 231-246.
- Mellecker. Robin R. (2013). Active learning: Educational experiences enhanced through technology-driven active game play. *The Journal of Educational Research*, 106(5), 352-359.